

SÁTORHELY

Településképi Arculati Kézikönyv 2017.

Tartalomjegyzék

1. Bevezetés

2. A település bemutatása

általános településképi, településkarakter

3. Örökségünk

a településképi szempontból meghatározó építészeti, műemléki, táji és természeti értékek, településképi jellemzők

Településtörténet

Településképi jellemzők

4. Településképi szempontból meghatározó, eltérő karakterű területek lehatárolása

a településképi, arculati jellemzők és településkarakter bemutatásával

4.1. Tájkarakter

4.2. Településkarakter

Történeti településrész

Családi házas településrész

Többlakásos (zárt sorú) településrész

Kereskedelmi, szolgáltató településrész

Mezőgazdasági üzemi településrész

5. Ajánlások

a településképi minőségi formálására, építészeti útmutató

5.1. Belterület építészeti útmutató

Történeti településrész

Családi házas településrész

Többlakásos (zárt sorú) településrész

Kereskedelmi, szolgáltató településrész

Mezőgazdasági üzemi településrész

Telepítés

Terepalakítás

Magasság

Tetőhajlásszög

Tetőforma

Szín

Tornácok

Ajtók, ablakok

Homlokzatképzés, anyaghasználat

Részletek
Kerítések, térfalak

5.2. Tájképi útmutató

*beépítésre szánt és beépítésre nem szánt területek, közterületek
(utcák, közterek, közparkok, közkertek)*

6. Jó példák: épületek, épített részletek

*épületek, építészeti részletek (ajtók, ablakok, tornácok, anyaghasználat, színek, homlokzatképzés),
kerítések, kertek, zöldfelületek kialakítása*

7. Jó példák: sajátos építményfajták

sajátos építményfajták, reklámhordozók, egyéb műszaki berendezések

1. Bevezetés

A településképi védelméről szóló 2016 évi LXXIV. Törvény értelmében Sátorhely község Településképi Arculati Kézikönyvet készít, melynek célja, hogy bemutassa a település jellemzőit, építészeti és táji értékeit. Az eltérő karakterű településrészeket lehatárolja és ismerteti, majd szöveges és képi formában építészeti és táji ajánlásokat fogalmaz meg a településképhez való illeszkedés céljából. Az arculati kézikönyv alapja a településképi rendeletnek, melynek megalkotása szintén feladata az Önkormányzatnak.

Az arculati kézikönyv segítséget kíván nyújtani a településen élő építetők és tervezők számára. A benne megfogalmazott érték felmérés az építészeti és táji örökség védelmét szolgálják. Az ajánlások és a bemutatott jó példák iránymutatást kívánnak adni a napról napra változó településképi formálásához.

A szakemberek által elkészített véleményezési anyag csak az érdeklődő, befogadó lakossággal lehet teljes, aki segíti a kézikönyv formálását, időszakos felülvizsgálatát.

A település központja az úttengelyben a magasból

2. A település bemutatása

általános településképi, településkarakter

Sátorhely település szorosan összeforrt a nemzet tragédiájával, mert 1526. augusztus 29-én, e területen zajlott le a mohácsi csata. Ennek 450. évfordulójára, 1976-ban, történelmi emlékhely épült, arra a helyre, ahová Kanizsai Dorottya – Perényi Imre özvegye, a siklósi vár úrnője – a halottakat temette. Sátorhely utcái ma az elesett, vagy az eseményekben részt vett hősök neveit viselik: Tomori Pál, Brodarics István, II. Lajos, Kanizsai Dorottya, Perényi Imre.

Ma is élő legenda, hogy a környék földjei azért ilyen jó minőségűek, mert a magyar katonák vére itatta át, a testük táplálja az itt termesztett növényeket.

A település mai képe 1784-től kezdve tervszerűen alakult ki, amikor Mária Krisztina főhercegnő – Habsburg Albert főherceg felesége – vette meg a bellyei uradalmat, s már a következő évektől kiemelkedő szerepet szánt Sátorhelynek. Kívánságára – a részben ma is álló – falakkal körülvett főudvart, tisztli lakásokat és cselédházakat, valamint magtárt építtetett robotban, a birtok irányítása céljából. A központi épületegyüttes nagyrészt még ma is áll, csak éppen az inpozáns központi épület, – amely a főhercegi pár ott-tartózkodásakor lakhelyül szolgált – esett áldozatul a szocialista tervgazdálkodás torz elgondolásainak az 1960-as évek második felében. A régi út északi irányból kikerülte a „várudvart”, majd mögötte újra visszakanyarodott. A központi épületrészt az út kiegyenesítésekor lebontották, ami ma a falu ékessége lehetne.

A teljes központi épületegyüttes az I. világháború hőseinek emlékművével, amit 1924-ben avattak

A településképi alakulásában az 1848. évi áprilisi törvények jelentettek változást, amikor kötelező örkváltást adtak a parasztság számára. Így azok a zsellérek, föld nélküli parasztok, akik eddig is bérmunkát végeztek a földesúrnál, lassan az uradalmi központba költözve állandó béressé, cselédé váltak. Életük végéig ideköltöztek. A faluban ettől kezdve építették a cselédlakásokat, amelyek a mai napig állnak a Hunyadi János utcában.

Az 1867-es kiegyezés lendületet adott az uradalom további fejlődésének, megnyílt a Habsburg Birodalom piaca a magyar termények előtt. Ekkor épültek az uradalom jelentősebb gazdasági épületei (pl.:tehénistálló), melyek a mai mezőgazdasági üzemi területeken találhatóak. A birtokosság 1884-ben iskolát építtetett. 1886-ban vadgesztenye fasort telepítettek az észéki úttól az uradalmi főépület bejáratáig. 1898-ban felépül a komlószáritó. A századforduló után 1901-ben a főépülettel szemben felépül az új iskola.

A trianoni békediktátum után, az új délszláv nagyhatalom közvetlen szomszédja lett a falu, mivel Baranyavár és Bellye is a határon túlra került. A birtok központjává Sátorhely vált. Ebben az időben fokozatosan fejlődött Sátorhely, hatalmas istállók épültek. Keskeny nyomtávú vasútvonalat is építettek, összeköttetést teremtve a mohácsi fővonallal.

A II. világháború után 1946 őszén a birtokot felosztják 9-12 kh-as parcellákra, majd 1949-ben - erős nyomásra – mindenki belép az állami gazdaságba. Ennek hatására erőteljes fejlődésnek indul a puszta. Az épület állomány is bővül 1957-től folyamatosan szolgálati lakások épülnek, majd 1978-ban kétszintes sorházakat és családi házakat kezdenek építeni a faluban.

A kronológiában leírt településrészek, épületek alkotják napjainkban is a település arculatát, melyek a várudvaron immár nyílegyenes keresztülhaladó útra szerveződnek.

A várkerten áthaladó főútca

A Várudvar napjainkra szétesett két épületszárnya

A Várudvar nyugati felén álló víztorony a település emblematikus építménye

Sátorhely a Mohácsi teraszos sík kistáján, a Duna második teraszán, Baranya megye délkeleti részén fekvő település. Közúton Mohács, Bóly és Villány felől közelíthető meg, vasúti megállója nincs. A kistáj felszínének Nyugati része az alacsony, ármentes síkság, Keleti része pedig ártéri szintű, tökéletes síkság orográfiai domborzattípusába sorolható. Jellemző infúziós löszformák jelennek meg a kistáj Nyugati részén, a Keleti részt a Duna elhagyott morotvái tagolják. A Mohácsi teraszos sík 85-105m, ezen belül Sátorhely 85-95 m tszf. magasságú, átlagos reliefje 0-20 m/km², kitettsége enyhén délies, az átlaglejtés 0-5%. Erősen átalakított, szántók borította agrártáj. A kistáj nagy része potenciális erdőterület. Nagyobb része ma már mezőgazdasági művelés alatt áll, természetközeli növényzet inkább csak a Duna mentén maradt meg. Ez utóbbit is jelentősen befolyásolja az intenzív erdő- és vadgazdálkodás. A természetes erdőtársulások közül legjelentősebbek a tölgy-kőris-szil ligeterdők, az alacsonyabb ártéri szinteket fűz- és nyárligetek foglalják el. E természetes kép helyett azonban gyakran a helyükre telepített kultúrerdőket (feketediósokat, nemesnyárasokat, akácosokat, vagy fehérfűz-, fehérynár-, néhol kocsányostölgy-ültetvényeket) találunk.

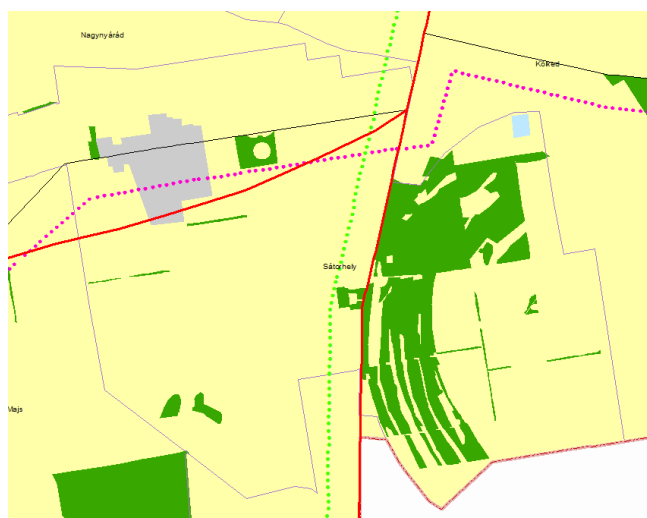
A külterületet két eléggé eltérő jellegű részre osztja az 56. sz. út Mohács-Udvar közötti szakasza. Sátorhely külterületének 74%-a szántó művelési ágban van, ennek nagy része az úttól nyugatra található. A mintegy 10% erdőborítás és a mindössze 0,6% gyepterület nagy része az út keleti oldalán található 84-85m magasságú vizslaki részen helyezkedik el.

Tájszerkezeti vonalas elemek:

- Borza-patak
- Majs-Sátorhely közút
- Mohács-Udvar 56. sz. közút

Tájváltozási tendenciák:

- Szárazodás
- Vonalas közlekedési infrastruktúra-elemek (elkerülő út, kerékpárút) létesítése, bővítése
- Intenzív mezőgazdasági használat
- Világörökség-várományos terület (Dunai Limes)

Meglevő és tervezett közúti és kerékpárút nyomvonalak Sátorhely közigazgatási területén Baranya megye Területrendezési terve alapján

3. Örökségünk

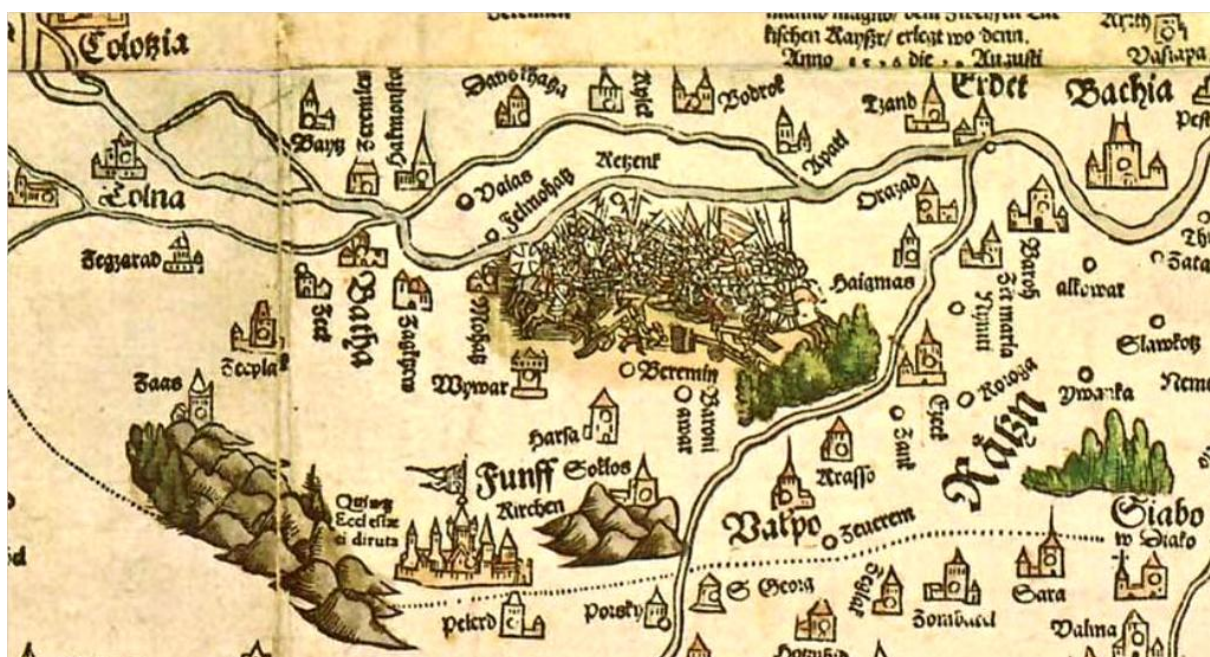
a településképi szempontból meghatározó építészeti, műemléki, táji és természeti értékek, településképi jellemzők

Településtörténet

A területen feltárt régészeti emlékek a koravaskorból és a korabronzorból származnak, de II.-IV. századi és Árpád-kori településmaradványokat is feltártak már itt.

A településről először az 1333-34 évi pápai „annata” tesz említést. Ebben, mint templommal és pappal rendelkező hely szerepel, még Földvár néven.

A falu a török időkig csendes életet élt. A végzetes mohácsi csata e területen zajlott le, s ekkor a Borzaspatak mellett fekvő Földvár település elpusztul. A török kegyetlen pusztítása, és az emberekre rótt terhek miatt, a Duna vidékéről nem csak a birtokos osztály menekült, hanem maga a nép is a meg nem szállt országrészekbe. A pusztulást és pusztítást az is elősegítette, hogy e terület állandó átvonuló hely volt, állandó rablások, vérengzések voltak napirenden. A vidék lakossága elmenekült, és a kipusztult területre szerbeket, rácokat telepítettek le.

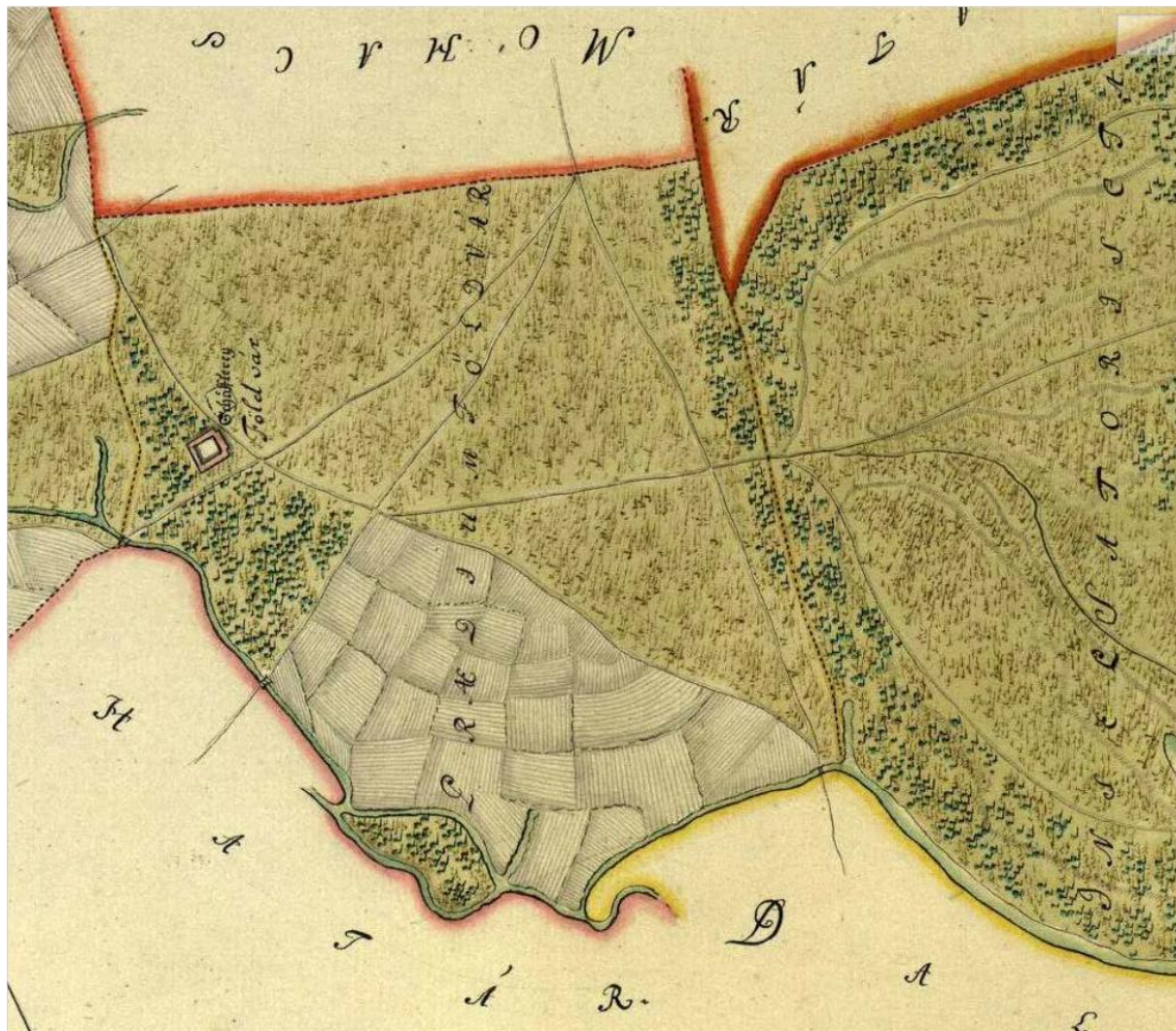

A mohácsi csata ábrázolása az 1528-ban kiadott *Tabula Hungariae* vagy Lázár-féle térképen

A török megszállás alatt az 1580-as években szerb nemzetiségűek alapítják a jelenlegi falut „Satoristye” néven, arra emlékezve, hogy a törökök sátorlábora volt korábban e helyen. A szerb családok száma egészen 1921-ig jelentős. Ekkor a Trianoni békeszerződés tette lehetővé, hogy haza optáljanak, számuk innen kezdve folyamatosan csökken.

A török okozta pusztítás a nagyharsányi „második mohácsi”- csata (1687. augusztus 12.) után ért véget, amikor Savoyai Jenő herceg visszafoglalt a területeket a töröktől.

Savoyai Jenő herceg az ország felszabadításában szerzett katonai érdemeiért 1699. január 30-án okmánylevéllel kapta a belyei uradalmat, (akkori nevén baranyavári uradalom) melyhez 21 falu tartozott, köztük Sátorhely is. A Savoyai által délről felhozott szláv nemzetség nem volt elegendő ahhoz, hogy a területet betöltsék, de szorgalmuk sem volt kielégítő. Az ország egyéb területéről sem tudtak áttelepítendő embereket találni, és így 1722-től megkezdődött a nyugati országokból a lakosság áttelepítése. Sátorhelyre Fulda környékéről érkeztek német telepesek, s ezután a betelepedett svábok határozták meg a település etnikai összetételét.

Sátorhely (Földvár) az 1770-ben készült térképen, amikor még Nagynyáradhoz tartozott

Savoyai örökös nélkül halt meg 1736-ban, a birtok a koronára szállt vissza, majd 1784-ben Mária Krisztina főhercegnő, Albrecht főherceg felesége vette meg a kincstártól az uradalmat. 1785-ben Sátorhely –Borza, Lajmér, Vizslak és Nyárad mellett- határrésze volt az uradalomnak, s csak később lett fiókrajorság, ám ezek között központi szerepet kap. 1786-ban Mária Krisztina kívánságára épül meg a Váruddvar az épületekkel: tiszt lakásokkal, cselédlakásokkal, magtárral. A főhercegnő is gyermektelenül halt meg, ezért az uradalom 1822-ben Károly Lajos főherceg tulajdonába kerül.

Sajnos a központban álló "vár" épületet az 1960-as évek közepén az útépités miatt lebontották. 1828-ban ezt írják róla: „A szántóföldek négy részre osztottak, és minden rész fasorokkal van bekerítve. A

rétek a Borza-patakjából öntöztetnek lombardiai módra. A nagy finomságra vitt merinó-juhnyáj 8000 darabot felülhalad.” Még ekkor is használják a település Földvár nevét a Sátoristye mellett. Ekkor 128 katolikus, 12 református, 30 szerb (ortodox) lakosa van, a gazdaság pedig a korhoz képest fejlett, jól működő.

Sátorhely határa az Első Katonai Felmérés (1763-1787) idején

1847-ben Albrecht főherceg veszi át a bellyei uradalmat. Ekkor 156 magyar, 96 német, 3 horvát és 33 szerb nemzetiségű lakja Sátorhely települést. 1868-ban telepítetteti a főherceg a „Feketekaputól” a vár bejáratáig húzódó vadgesztenye fasort.

A főherceg 1895-ben bekövetkezett halála után Frigyes főherceg öröklí a birtokot. 1901-ben ő építette az iskolát (a mai óvoda épülete), ahol egy év múlva német és magyar nyelven hatvan gyermekkel kezdődik meg a tanítás. Ekkor az egész uradalom területe 109.010 kat. Hold és 740 négyzetöl volt. Sátorhely kezelése alatt álló puszták: Belsőriha, Béda, Borza, Feketekapu, Homorúd, Kanda, Klágya, Külsőriha, Körtvélyes, Lajmér, Miskolczy-puszta, Salétrom, Sátorhely, Tégláégető, Újistálló, Úlvizslak, Vizslak.

„Településünk arculati kézikönyvének szerkesztésekor nem feledkezhetünk meg a térség gazdasági életében jelentős szerepet játszó egykori kisvasútról.

A keskeny vágányú iparvasutat Frigyes főherceg, a bellyei uradalom birtokosa kezdte építtetni 1892-ben. Az elkészült vasúthálózatot 1898-ban adták át rendeltetésének.

Indulópontja Mohácson volt a mai vasútállomás mellett. Innét haladt Lajmérpuszta, Sátorhely, Újstálló, Vizslak érintésével Erdőfű végállomásig. Erdőfű eredeti neve Izabellaföld volt, nevét a főherceg felesége után kapta.

Az Izabellai végállomáson az ú. n. fűtőházudvarban álltak éjjel a mozdonyok. Ugyanitt épült a fűtőudvar, ami két épületből állt. Korábban itt laktak a fűtők, masinisták és családjaik és általában azok, akik az iparvasútnál dolgoztak.

Izabelláról külön vágány vezetett a boki révhez. Itt rakták uszályokra az erdőben kitermelt fát. Külön érdekesség az erdőben használt ú. n. hordozható sín pár. Ezeket az éppen aktuális fakitermelés helyéhez vitték, itt a fát kisebb vagonokba rakták, amit aztán lovakkal húztak a rakodás helyére, ahol a tehervagonokba kerültek további szállításra.

Ugyancsak mellékvágány kötötte össze Izabellát a gerecháti, a boki és a vizslaki szivattyútelepekkel, ahol családok laktak.

A fa és terményszállítások mellett személyszállítás is történt napi egyszeri alkalommal – vasárnap kivételével – Erdőfű és Mohács között. A gőzmozdonnyal vontatott szerelvény menetideje kb. 110-120 perc volt, egy útra. A kupékban fa és széntüzelésű kis kályhákban fűtöttek, a dohányzás engedélyezett volt.

Vasárnaponként az erdőfűi, vizslaki, újstállói hívőket lóvontatású vagonnal hozták a sátorhelyi templomba misére és ezen településeken elhunytak ugyancsak vasúton kerültek Sátorhelyre, mivel itt temetkeztek.

Az iparvasútnak sátorhelyi elágazással volt egy másik fővonala is. Ez Sátorhely, Borza-tanya, Géta-puszta, Kislak, Főherceglak, Hatvanpuszta, Baranyavár, Karasicapuszta állomásokon keresztül jutott el Pélmonostor végállomásig. Ezen a vonalon a termény és a termékszállítás vitte a főszerepet, kiemelt jelentősége volt a pélmonostori cukorgyárnak, de pld. szállítottak tejet is az erdőfűi ú. n. sajtkonyháról Főherceglakra.

Ezt a másik fővonalat a trianoni szerződéssel elcsatolták országunktól. Meg kell még említeni a vasúti őrházakat, amelyek a kisvasút erdei szakaszán épültek és megélhetést, lakóhelyet biztosítottak néhány családnak.

A személyszállítás 1965-ben, az egyéb szállítások 1969-ben szűntek meg. A sínhálózatot az Erdőgazdaság, a Bóly Állami Gazdaság, valamint a környező lakosság fölszedte és építési célokra fölhasználta.”¹

¹ Farkas Ervin sátorhelyi lakos közlése

A belügyminiszter 1908. március 18-án a 33118/IV. a.sz.a. kelt leiratával a puszta nevét az 1898. évi IV. törvény alapján (tükörfordítás alapján) Sátorhely névre változtatta.

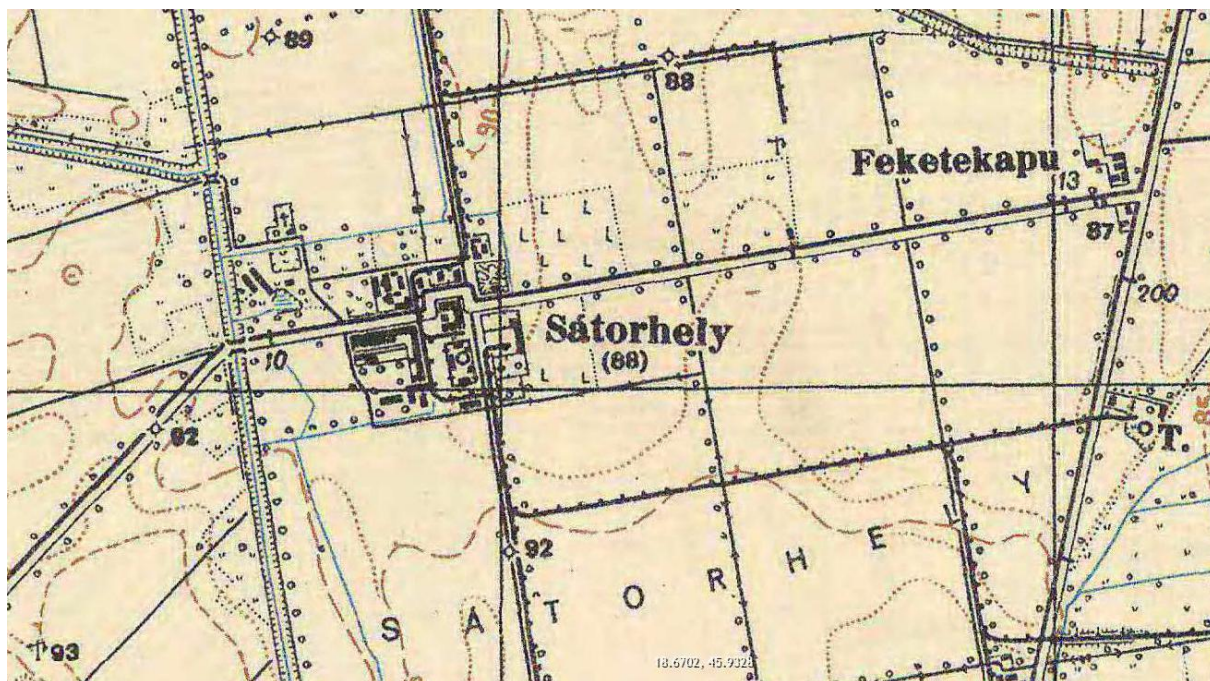
A trianoni szerződés az első világháborút követően kettészakította az uradalmat, a Magyarországon maradt területek központja immár véglegesen Sátorhely lett. 1926-ban épült a magtáraktól leválasztott templom.

Sátorhely határa a Második Katonai Felmérés (1806-1869) térképén

Sátorhely központi része a kastélyal és a parkkal az 1865-ös kataszteri térképén

Sátorhely Magyarország Katonai Felmérése (1941) idején

A birtokot a II. világháború után felosztották az itt élő cselédek között, majd 1949-ben szervezték belőlük az Állami Gazdaságot. Ettől kezdve erőteljes fejlődésnek indul a település. A lebontott barakkok helyén szolgálati lakások, üzemi konyha, fürdő, munkásszálló épül. A gazdaság 1961-ben egyesül a Bólyi Állami Gazdasággal. 1964-ben épül a takarmánykeverő, 1970-ben a komló-szárító.

A fejlődés ellenére, a körzetesítés hatására 1959-ben az általános iskola felső tagozatát először Mohácsra, majd 1974-ben Nagynyárádra helyezik át. 1977-ben megszűnik az alsó tagozat is.

1976-ban 4,5 hektáros területen épül meg a település területén Történelmi emlékpark.

1984-ben az addig Nagynyárádhoz tartozó Sátorhely (puszta) önálló községi rangot kap. 1986-ban az alsó tagozat, majd –miután új iskola épül- 1994-ben a felső tagozat is visszakerül a településre.

A rendszerváltás után, teljes önállósodása révén új lendületet kap a falu fejlődése. Az infrastruktúra-hálózat ma már 100%-osnak mondható, s a település azon kevesek egyike, ahol nő a népesség. Lakóinak száma 1996-ban 725 fő volt.

A település területhasználatában, megmaradt értékei szempontjából több történelmi korszak nyomait hordozza magán. A mintegy 415 km hosszú Ripa Pannonica a Duna vonalával esik egybe. A folyami határnál a fizikai akadályt maga a folyó jelentette, mint természetes határ, ezért falra nem volt szükség, a hadi út a határ mentén futott és összekötötte az egyes katonai létesítményeket, továbbá az erődöket és egyéb katonai építményeket a civil településekkel. A Világörökségi listán szereplő Altinum az 56-as főút keleti oldalán álló kis dombon fekvő erőd. Napjainkra a domb nagy részét elbányászták.

Településképi jellemzők

A belterület egységes, szerves fejlődést mutat, ahol viszonylag kevés a közbeékelődő beépítetlen ingatlan, de egyértelmű a mezőgazdaság, az uradalom (később az állami gazdaság) meghatározó és elsődleges szerepe. A belterület közel 50%-át a mezőgazdasághoz kapcsolódó irodák, gazdasági épületek, gépparkok foglalják el.

A kelet-nyugat irányú főút mentén mintegy 800-1000 méter hosszúságban terül ma el a község belterülete. Északi irányban a lakóterület, déli irányban a majorok, gazdasági területek fejlődtek, s jött létre a többutcsás falu.

A település súlypontját és központi részét az egykori uradalmi központ, a várudvar, a cselédlakások, majd a később ezek szomszédságában épített emeletes szolgálati lakások foglalják el. Ez utóbbiak kisvárosias jellegű, csoportházias beépítésű lakóterületet képeznek. A falu északkeleti részén a hetvenes évek végétől kezdve folyamatosan alakult ki egy új, egységes, szabályos telekosztású, több utcás falusias lakóterület – oldalhatáron álló beépítéssel.

A településen három egyedileg védett műemlék épület található. A legrégebbi a főúttal kettévágott uradalmi épület déli része (hrsz.:794), amely az 1800-as évek környékén épült intézőépületek és a magtár. A magtár egy részéből 1926-ban kápolnát alakítottak ki. Az intézőépületben található a posta és a Polgármesteri Hivatal is. Az épületegyüttes udvara parkosított.

A Jókai térről nyíló mezőgazdasági üzemi területen áll (hrsz.:716) az 1843-ban épült boltozatos belső terű, portikuszos tehénistálló. Az épület agrártörténeti emlék. Korábban nyugati irányban egy új épületrésszel bővítették, jelenleg gépműhelyként használják.

A Mohácsi út mellett (hrsz.:766) a belterület keleti szélén található majorban áll az 1898 körül épített kettős tömegű komlószárító. Az épület szintén agrártörténeti emlék. A többszintes nyerstégla épületrész használaton kívül van, a nyílászárók üvegezése kitört, de szerkezetileg jó állapotban van. A hozzá csatlakozó kétszintes hosszú épületrész leromlott állapotú, sürgős felújításra szorul.

A Hunyadi János utca (hrsz.:809-813) egykori cselédháza helyi területi védelem alatt állnak. Védendő érték a terület egységes beépítése, az épületek elhelyezkedése, tömege, egyszerű homlokzati kialakítása és az épületekhez illő léckerítés. Az egységes képhez hozzátartozik a telkek végében keresztben álló tároló épületek is. Az öt épületet jelenleg többlakásos lakóépületként használják.

A történeti épületrészen több egyedi helyi védett épület van. Ezek közül ki kell emelni az uradalmi főépület „L” alakú északi részét (hrs.:722), melyben szolgálati lakások, irodák és a magtár részben raktárak találhatóak. Az épületegyüttes műemléki védelemre javasolt, mert a déli már műemlék épületekkel egy egységet alkotott. Védendő értékek az épületek beépítése, tömege, nyílásrendje és eredeti nyílászárói. Az épületek sürgős felújításra szorulnak, ez különösen igaz a gazdasági épületrészre, mert néhány éve lebontották a tetejét.

Helyi védelem alatt áll a Park utcával (hrsz.:726/2) párhuzamos elhelyezkedésű, komoly tömegű általános iskola épülete. Védendő érték az épület tömege. Az épületet a közelmúltban felújították, korszerűsítették.

A parkban helyi védelem alatt áll a közösségi ház is (hrsz.:726/1), amit már többször átépítettek, de a település életében jelentőséggel bír. Védendő érték az épület tömege, park felé néző homlokzata, nyílásrendje. Felújított, karbantartott épület.

4. Településképi szempontból meghatározó, eltérő karakterű területek lehatárolása

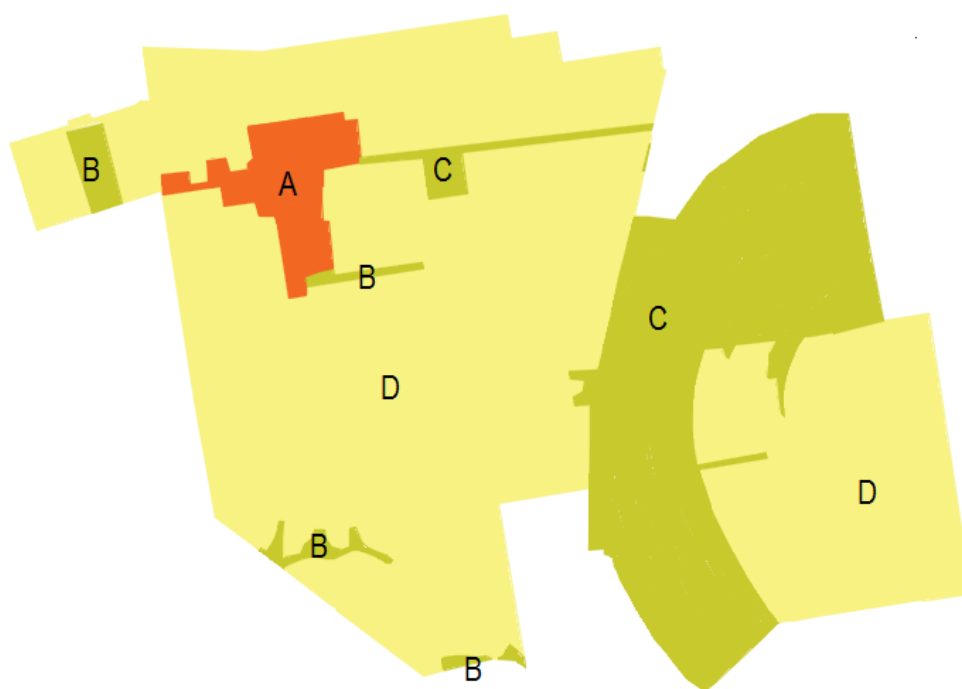
a településkép, arculati jellemzők a településkarakter bemutatásával

4.1. Tájkarakter

A tájkarakter elemzésben a domborzati, geológiai, vízrajzi, éghajlattani, talajtani és biogeográfiai adatokkal egyenrangú szerepe van az esztétikai tájminősítésnek, valamint a tájkaraktert erősen befolyásoló aspektusoknak, mint pl. a történelmi, néprajzi, kollektív emlékezeti vonatkozások stb.

Sátorhely termőhelyi adottságai következtében elsődlegesen mezőgazdasági település, ezért a tájhasználat uralkodó elemei a jó minőségű szántók nagytáblás, egybefüggő területei. A külterületen megjelenő épületek, létesítmények is jellemzően a mezőgazdasági termeléshez kapcsolódnak. A táj alakulását alapvetően a természeti és termelési viszonyok határozták meg évszázadokon keresztül, Sátorhely területének nagy része tájképi szempontból a nagy kiterjedésű homogén tájhasználatok következtében ma már viszonylag egyhangú. Viszont a külterület egyes vonal-, sziget- és pontszerű elemei (vadgesztenye-fasor, történelmi emlékhely, keresztek) még őrzik a hajdani táj emlékét.

Ezek alapján Sátorhely közigazgatási területén tájképi szempontból négy különböző karakterű területet határozhatunk le, amelyek elhelyezkedését és arculati jellemzőit az alábbiakban foglaljuk össze:

A különböző karakterű külterületi egységek elhelyezkedése Sátorhely területén
A – belterület, B – ökológiai és/vagy kondicionáló célú zöldfelületek, erdőterületek, C – országos jelentőségű természet- és tájképvédelmi területek D – nagytáblás mezőgazdasági területek

A: Sátorhely belterület: Elsődlegesen az uradalmi időkben kialakult szabályos településszerkezet, fiatal és közepes korú növényzettel, kevés utcával. A főutcán vérszilva fasor, a mellékutcákban a házsor és az útburkolat között leginkább gyepesített felületen örökzöld tujafélek, gyümölcsfák találhatóak, helyenként évelők, díszcserjék kíséretében. A zöldfelületek gondozottak. A település központját a park és az egykori várkert határozza meg, amelyekben emlékmű, kereszt, köztéri szobor található, mindegyik értékes tájérték. A település méretéhez viszonyított sok zöldfelület meghatározza Sátorhely településkéjét. Az egykori uradalmi központhoz kapcsolódóan helyezkednek el elsősorban déli irányban az eredetileg XIX. századi majorokból alakult mezőgazdasági üzemi telephelyek.

Utcakép vérszilva-fasorral (*Prunus cersifera Nigra*) a Hunyadi utcában

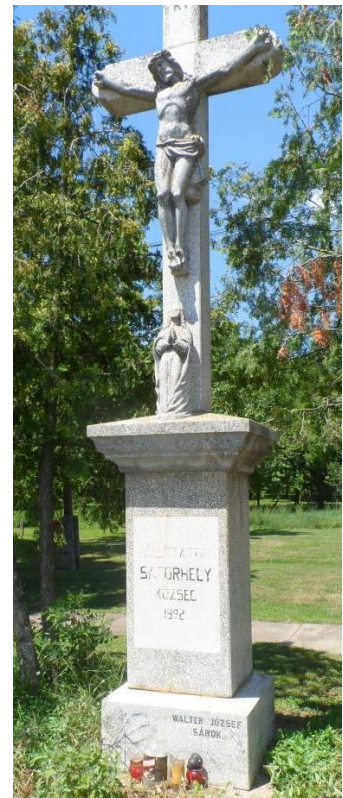
Hősök emlékműve (park)

Trischler Ferenc Termékenység (1984) szobra

Parkalaprajzok 19. századi kataszteri térképeken

A park egyik idős platánja, az újraállított 1822-es emlékkereszt a parkban, és a Hunyadi utcai kereszt (a temetőhöz vezető út kereszteződésében)

B – ökológiai és/vagy kondicionáló célú zöldfelületek, erdőterületek: kisebb gyep és vízfolyás menti gyepes-fásodott területek, amelyek tájképi értékeik mellett elsősorban ökológiai funkcióval rendelkeznek.

C – országos jelentőségű természet- és tájképvédelmi területek: Béda-Karapanca kiemelt jelentőségű természetmegőrzési terület (HUDD20045) és különleges madárvédelmi terület (HUDD10004), egyben az ökológiai hálózat magterülete. A Duna-Dráva Nemzeti Park területén fekvő Béda - Karapanca 1997 óta Ramsari terület, itt van hazánk rétisasok és a fekete gólyák által egyik „legsűrűbben lakott” területe, 1996 előtt tájvédelmi körzet volt. A mély fekvésű védett területen északnyugat-délkeleti irányú sávokban telepített égerligetek (*Alnus glutinosa*), és magassásos (*Carex* spp.) élőhelyek váltakoznak, helyenként nádas (*Phragmites communis*), keskenylevelű gyékényes (*Typha angustifolia*) és vízi harmatkásás (*Glyceria maxima*) foltokkal. Az egymás mellett párhuzamosan futó, kb. 20–50 méter széles vegetációtípusokat helyenként sekély vizű, iszapos csatornák választják el egymástól. A csatornák partja helyenként mezőgazdasági területekkel, főként vadföldként használt kaszált gyepekkel érintkezik. A nagyszámú vízelvezető csatorna egy közös gyűjtőben találkozik, melynek vizét a vizslaki szivattyú emeli be a belső bédai holtágba.

A mohácsi csatamező temetkezési helyén, a csata 450. évfordulóján, 1976-ban nyílt meg a 7,5 ha nagyságú Történelmi Emlékhely. 1976. augusztus 29-én, a mohácsi csata 450. évfordulóján került sor az emlékhely felavatására. A tízezer tiszafával és törökmogyoróval szegélyezett emlékpark egy ponton,

délnyugaton megtörik, mintegy fenyegető törként hasít belé a feketefenyőkből ültetett ék, mely a török támadást jelképezi. 1975 óta védett, a sírkertet Zalay Buda kertészmérnök tervezte.

A Mohácsi Történelmi Emlékhely monumentális bronzkapuja és a szent koronát formázó új épület

A helyi védett, közel 150 éves vadgesztenye-fasor (*Aesculus hippocastanum*)

D: Nagytáblás mezőgazdasági területek: a külterület legnagyobb részét kitevő beépítetlen mezőgazdasági területek, közel sík felszínűek, amelyeket földutak tagolnak. Az uradalom által egykor telepített fasorok mára sajnos eltűntek.

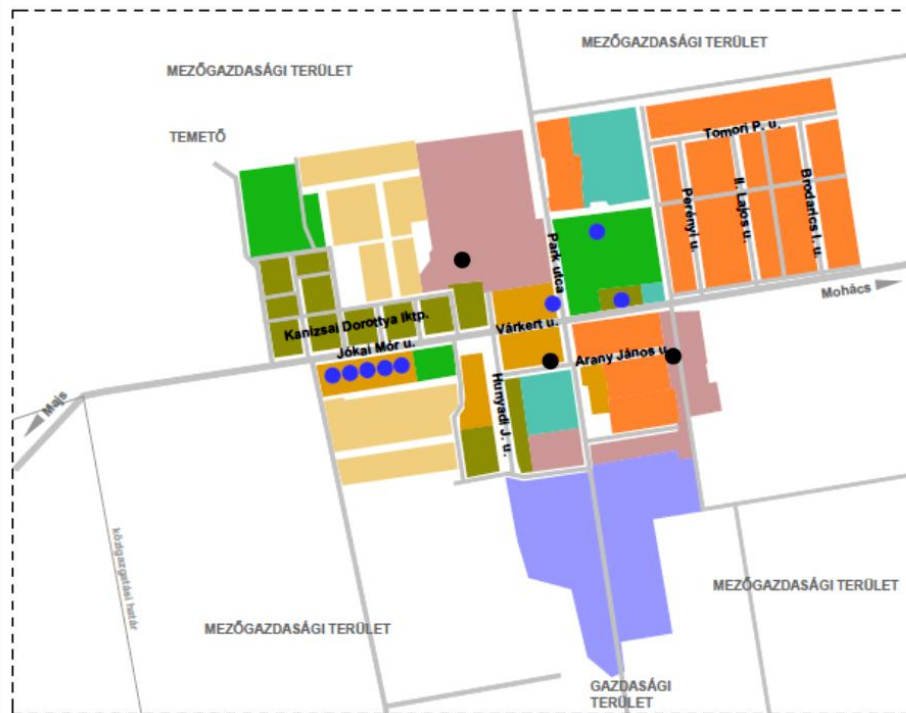

Mezőgazdasági terület a település határában

4.2. Településkarakter Az eltérő karakterű területek lehatárolása

- Történelmi településrész
- Családi házas településrész
- Többlakásos (zársorú) településrész
- Kereskedelmi, szolgáltató településrész
- Mezőgazdasági üzemi településrész
- Beépítésre szánt fejlesztési lakóterület
- Beépítésre szánt különleges terület
- Beépítésre nem szánt nagyobb zöldfelület területe
- Beépítésre nem szánt egyéb terület
- Országosan védett műemlék építmény
- Helyi védett építmény

Történeti településrész

Sátorhely történeti településrészének lehatárolása nehézségekbe ütközik, mert az uradalmi központ több lépésben alakult ki, és napjainkra jelentősen megváltozott a történeti épületek bontásával és új épületek építésével. A lehatárolás így a korábbi még megmaradt épületek környezetére szorítkozik, de ezek sem egy időben épültek. Beletartozik ebbe a területbe az uradalmi központ kettévágott tömbje, az ettől nyugatra található átalakított uradalmi kiszolgáló épületek és a kicsit később épült egységesen megmaradt cselédházak területe.

Az uradalmi központ épületei az út tengelyből elbontott többszintes főépület elbontása után szétszakadtak, de egységes képet mutatnak. A keleti részben található egykori intéző épületek földszintesek és szimmetrikus nyeregtetővel fedettek, melyek az elbontott főépületnél jelenleg kontyoltak, valamint az északi és a déli részen az átjárókig „L” alakban befordulnak. Az átjárók után következnek a többszintes gazdasági épületek, magtárak, melyek egykor szintén nyeregtetős emeltebb tömege oromfallal csatlakozik a földszintes épületekhez. A déli szárny keleti felében 1926-ban kápolnát alakítottak ki, de ettől eltekintve az épületszárny őrzi eredeti megjelenését. Az északi szárny tetőszerkezetét elbontották és helyette lapostető készült, ami napjainkra már egyes helyeken tönkrement. Mindkét udvart a nyugati oldalról későbbi földszintes lapostetős épületek határolják, melyek közül a déli oldalon az orvosi rendelő modern épülete található.

A Várudvar északi és déli tömbje a magasból

A Várudvar déli szárnya az 1926-ban kialakított templom harangtornyával

Várudvarban az orvosi rendelő lapostetős modern épülete

Az uradalom központi épületeitől nyugatra induló Hunyadi János utcában a 10, 11 és 12 szám alatti épületek már az 1865-ös kataszteri térképeken szerepelnek, így a későbbi cselédházak előtt kiszolgáló épületként (cselédházként) épülhettek. A két „L” alakú földszintes épület oromfalakkal lezárt 35 fok körüli szimmetrikus nyeregtetővel fedett, míg az útra merőlegesen álló szélesebb földszintes épület szimmetrikus nyeregtetőit csonka kontyos oromfalak zárják le. Az épületeket az 1950-60-as években jelentősen átalakították (pl: hármás ablakok, sávosan színezett kőporos vakolat) és napjainkban néhol féltetőkkal bővítették.

Ma többablakos épületként használt átalakított uradalmi kiszolgáló épületek

A Hunyadi János utca átalakított történelmi házai

A település nyugati határában a Hunyadi János utcára merőlegesen épült öt cselédház és az udvarukat délről lezáró melléképületek a történeti településrész értékes épületei, mert az épületek tömege, anyaghasználata, nyílásrendje és nyílászárinak egy része eredeti állapotában fennmaradt. A földszintes épületeket oromfalakkal lezárt 35 fok körüli szimmetrikus nyeregtető fedí. A lakóházak nyerstégla falai fehérre meszelték, az udvarokat az utca felől léckerítés határolja.

Az 1800-as évek végén épített cselédházak sora a magasból

Családi házas településrész

A településen a családi házak az 1978-as évektől kezdve épültek a Várudvartól keleti irányban először az Arany János utca mentén kétoldalt. Később a parktól kezdődően kiépült a Perényi, II. Lajos, Tomori utca, majd napjainkban a Brodarics utca a belterület keleti határig. A burkolt utcák és a házak között gondozott gyepes zöldsáv van, melyben néhol található lombos, ill. tűlevelű fa. Egységes utcafásítás nem készült, vízelvető árok nincs. A zöldsávot a kapubejárók beton burkolata szakítja meg.

A szabályos telekosztásokon a lakóházak oldalhatáron álló beépítés szerint, közel 3 m előkerttel épültek a keleti és az északi telekhatár mellé. A lakóházak mögött állnak a melléképületek, melyek néhol a hátsó telekhatárok mentén még össze is épültek. A beépítés a Perényi és a II. Lajos utcában intenzív. A földszintes lakóházak szélessége 8,5-10 m, melyeket utcára merőleges oromfalakkal lezárt szimmetrikus 35-40 fokos hajlásszögű nyeregtető fedí. A héjalás eredetileg sík és hullámpala, amit már több helyen cserépfedésre cseréltek. A Tomori utcában már tetőteres lakóházak is épültek, de ezek sem térdfalas épületek. A Brodarics utca beépítése, még napjainkban is tart. A lakóházak itt is földszintesek, de nagy részük már teljes kontyolással 25-30 fokos hajlásszögű tetővel fedett.

Az utcai kerítések kezdetben 40-50 cm magas beton lábazon 1-1,2 m magas acél szerkezetű áttört mezőkkel készültek. A későbbi kerítések már változatosabbak, megjelenik a lécs- és sövénykerítés is. A tömör kerítések nem jellemzőek.

Az Arany János utca házsora a Váruvar és komlószárító épület között

Az Arany János utca házsora

Az 1978-tól kiépülő családi házas terület a település észak-keleti részén

A Perényi utca házai

A Tomori utca házai

A Brodarics utca napjainkban épült házai

A Tomori utca házai

Többlakásos (zárt sorú) településrész

A Kanizsai Dorottya lakótelep szinte városias településtervezése eredménye a belterület észak-nyugati határán. A főútra merőleges álló kétszintes sorházak egységei enyhe ívben helyezkednek el, így a házsort az egyes épületek kis oromfalai tagolják. A zárt sorú beépítés melléképületei ikresítve helyezkednek el, így mellettük még az udvarnak utcai kapcsolata van. A lakóépületek bejárata gyalogos tengelyre fűzött, míg a gépkocsi megközelítés a hátsó telekhatárok mentén vezetett útról lehetséges.

A lakóépületek kétszintes házsora a gyalogos tengely mentén kétoldalt, a széles gyepes zöldsávot határolja. A kerítés nélküli kis előkertek összemosódnak a közterülettel. A bejárathoz vezető burkolt járdák szakítják csak meg a ligetesen fásított zöldfelületet. A melléképületeket feltáró burkolt utca is gyepes, árok nincs, a garázsokhoz burkolt sávok vezetnek. Az utcai telekhatár mentén acél pálca, ill. sövénykerítés a jellemző.

Az épületek mindegyike utcával párhuzamos 25-35 fokos nyeregtetővel fedett, lakóházakon aszimmetrikus kialakításban. A héjalás hullámpala, amely szinte minden épületen megmaradt. A lakóházak udvari kapcsolatánál szintén hullámpalával fedett üvegezett veranda épült. Napjainkban a garázsok előtt az előkertekben több helyen fedett tereket alakítottak ki, melyek rontják az utcaképet és a beépítés jellegét.

Az 19778-ban épült Kanizsai Dorottya lakótelep emeletes sorházai

Az enyhe ív mentén épített kétszintes zárt sorú lakóházak főhomlokzatának játéka

A településrész beépítése, szétválasztott közlekedése, az épületek egységes megjelenése (kőporos homlokzat vakolat, színes korlátok, hullámpalafedés) a lakóterület értéke, ami sajátos hangulatot teremt.

A kétszintes sorházak udvari és bejárati homlokzata

A garázsos egységes hullámpalás nyeregtetői a kertek sövény kerítésével

A térképen még néhány kisebb terület is a többlakásos településrészbe sorolódott, mert a Kanizsai Dorottya lakótelep főépületeihez hasonló többegységes lakó-, ill. közösségi épületek állnak rajta. Melyek közös jellemzője az építési koron túl a hosszabb szimmetrikus nyeregtetővel fedett földszintes épülettömeg.

Kereskedelmi, szolgáltató településrész

A település főútjának mindkét oldalán található kereskedelmi, szolgáltató településrész. Ezeken alapvetően a mezőgazdasági tevékenységhez kapcsolódó raktárak, gépszínek épületei állnak. Mindkét terület közös jellemzője, hogy szinte kivétel nélkül a rajtuk álló műemlékek telkei, ill. műemléki környezetük. A telkeken az építés az örökségvédelmi hatóság előírásai szerint lehetséges.

A belterület déli határain húzódó kereskedelmi, szolgáltató és mezőgazdasági üzemi településrészek

Mezőgazdasági üzemi településrész

A főutca Várudvartól dél felé induló kereszttengetyére szerveződött a belterületen és azon túl az intenzíven beépített mezőgazdasági üzemi településrész. Az egykori majorhoz tartozó három épület a terület elején, a nyugati oldalon áll az útra merőlegesen. Utánuk egy úttal párhuzamos épület áll, majd vele szemben az út túloldalán két magasabb épület helyezkedik el. A külterületen a nyugati oldal beépítése folytatódik számos útra merőleges épülettel. Az épületek mérete tág határok között mozog, de közös jellemzőjük az egyszerű nyújtott téglalap alaprajz, amit 20-35 fokos szimmetrikus nyeregtető fed. A terület körül védőfásítás, csak a déli oldalon található. Az északi oldalon a szomszédos telkek beerdősödtek.

5. Ajánlások

a településképi minőségi formálására vonatkozó ajánlások, építészeti útmutató

5.1. Belterület építészeti útmutató

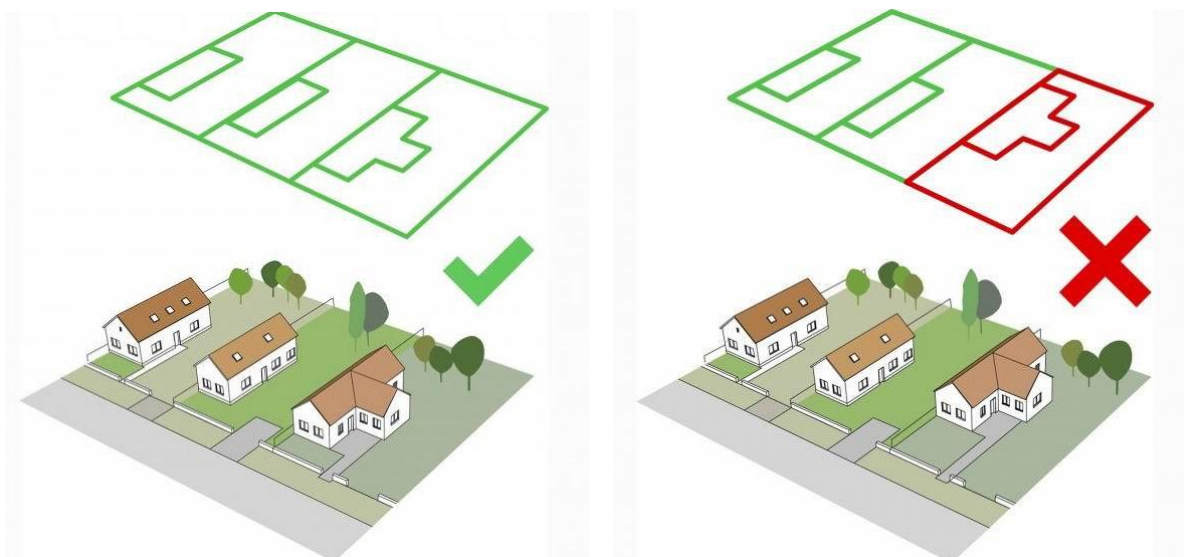
Történeti településrész

A történeti településrészen a Várudvar déli részének épületei műemléki védelem alatt állnak, míg az északi rész műemléki védelemre javasolt. A Hunyadi János utca volt cselédház sora és melléképületei helyi területi védelemmel rendelkeznek. Védelem alatt csak a Hunyadi János utca 10-12 szám alatti házai nincsenek. Ezeken az épületeken a történeti épülettömegek és szimmetrikus magastetők megőrzendők. Az épületekhez toldalékok építése nem kívánatos.

Családi házas településrész

Telepítés

A meglévő épületek bővítésénél és további épületek elhelyezésénél is meg kell tartani a beépítési módot, az utcavonalon az utcával párhuzamos épület elhelyezést és a kialakult előkertet. Az elő- és oldalkertben a kerti építmények közül, csak a hinta, csúszda, homokozó, lugas, terasz, tereplépcső és lejtőt javasolt elhelyezni, kerülendő az épülethez illesztett, ill. szabadon álló kerti- és védőtetők építése.

Az épületek előtt a gyepes zöldsávot, csak a szükséges mértékben szabad megbontani a gyalogos és gépkocsi bejárók vonalában. A zöldfelület szabadon maradó részének fásítása javasolt. Nem kívánatos a zöldsáv térburkolása.

Terepalakítás

A terület közel sík, terepalakítás nem indokolt.

Magasság

A meglévő épületek bővítésénél és további épületek elhelyezésénél a kialakult földszintes 3,5-4 m-es építmény magasságot javasolt megtartani.

Tetőhajlásszög

A kialakult 25-43 fok közötti tetőhajlásszög a meglévő épületek bővítésénél és további épületek elhelyezésénél tartandó.

Tetőforma

A kialakult szimmetrikus nyeregtető a meglévő épületek bővítésénél és további épületek elhelyezésénél tartandó. A tető az épületek ötödik homlokzata, így nem megengedett az élénk színű (pl.: kék, zöld) tetőfedési anyagok alkalmazása.

Szín

A homlokzatok színe ne térjen el a településrészen jellemző színektől. Kerülni kell a túl erős színeket. Nem megengedett az élénk hideg színek (pl.: citromsárga, zöld, kék, lila) alkalmazása.

Ajtók, ablakok

Az épületeken az ablakok általában nagyobb méretű fekvő téglalapok, két-három függőleges osztással. Eredeti faszervezetek mellett megjelentek a műanyag nyílászárók is, melyek sok helyen redőnyösek. Javasolt a redőnytököket rejtve elhelyezni.

Homlokzatképzés, anyaghasználat

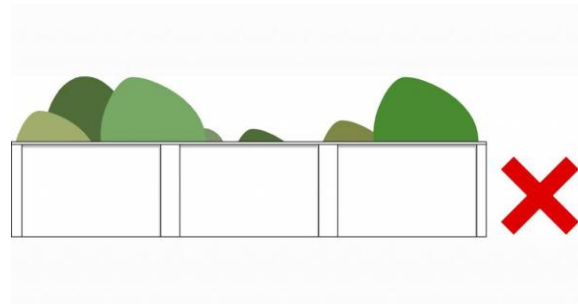
A vakolt homlokzatképzés megtartása a felújításoknál, bővítéseknél és új építéseknél javasolt.

Részletek

A meglévő épületek részleteképzése egyszerű, amit a felújításoknál, bővítéseknél és új építéseknél javasolt megtartani.

Kerítések, térfalak

Az utcai kerítések áttört jellege az új kerítésépítéseknél megtartandó. Épített kerítéseknél javasolt az alacsony 30-50 cm téglából, terméskőből, beton lábazaton egyszerű fém, vagy léckerítés építése 140-160 cm teljes magassággal. Tömör kerítés építése nem kívánatos.

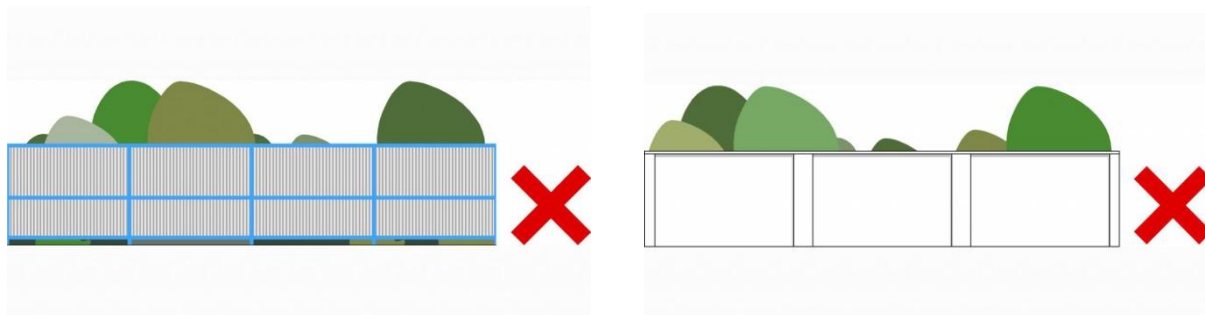
Többlakásos (zárt sorú) településrész

A Kanizsai Dorottya lakótelep épületei az elmúlt közel negyven évben megőrizték jellegzetességüket, szerény anyagokból igényes építészeti formálásukat. Megőrzendők a telkek kialakult zárt sorú és ikres beépítései. Kerülendők a garázsok előtt és mellet az épülethez illesztett, ill. szabadon álló kerti- és védőtető építése.

A felújítások során a zárt sorú épületegyütteseket egységesen javasolt kezelni a homlokzati színezések, nyílászárók, korlátok, tetőfedések tekintetében. Megőrzendők az épületek visszafogott színezései, kerülendők az élénk hideg homlokzati színezések (pl.:kék, zöld, lila).

Kerítések, térfalak

Az utcai kerítések áttört jellege az új kerítésépítéseknel megtartandó. Épített kerítéseknel javasolt az egyszerű fém, vagy léckerítés építése 140-160 cm teljes magassággal. Tömör kerítés építése nem megengedett.

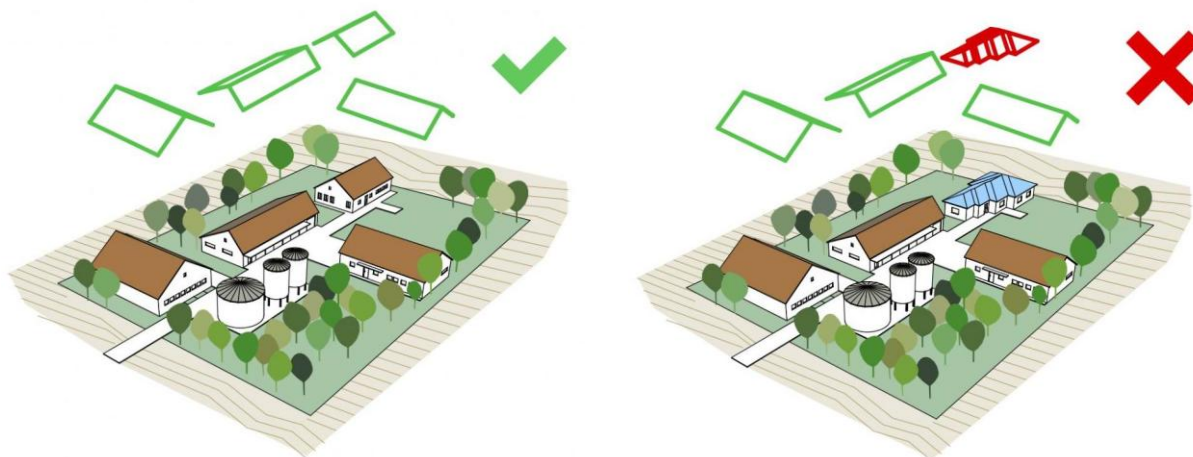

Kereskedelmi, szolgáltató településrész

A területek szinte mindegyike műemléki védelem alatt áll, illetve műemlék környezete. A területen való építésnek a feltételeit az örökségvédelmi hatóság állapítja meg.

Mezőgazdasági üzemi településrész

Az üzemi területeken az épületek telepítését a technológia figyelembevételével kell elhelyezni, de törekedni kell a laza elhelyezésre, a közlekedési utak és burkolt felületek szükséges mértékű építésére, a fennmaradó telekrészek gyesítésére, és a telekhatár körül védőfásítás telepítésére. Az épületek egyszerű tömegformálása, tetőidoma, színezése harmonizáljon a környezettel. Kerülendő az összetett tömegű, kontyolt tetőidomú épületek elhelyezése.

5.2. Tájképi útmutató

beépítésre szánt és beépítésre nem szánt területek, közterületek (utcák, közterek, közparkok, közkertek)

A tájba való illeszkedést alapvetően a tervezett építés és az alábbiak viszonya határozza meg:

Helyszín: azaz Sátorhely településképi karaktere, amely elsősorban mezőgazdasági jellegű. Emellett a három jelentős történelmi korszak illetve helyszín (Dunai Limes, mohácsi csata, bellyei uradalom), és a nagy kiterjedésű természeti területek adják a lehetséges beépítések, fejlesztések keretét.

Domborzat: A kilátás szempontjából értékes A, B és C jelű területeknél a láthatóság szempontjait figyelembe kell venni.

Épület helye: azaz hogy a tervezett építmény az A-D jelű területek közül melyiken helyezkedik el. Az A területen elsősorban lakó- és intézményi, és a mező- kertgazdasághoz kötődő épületek, oktatási-tudományos vagy idegenforgalmi funkciók javasolhatók. A kilátásvédelem szempontjából érzékeny A, B és C területen a kialakult használathoz illeszkedő építések javasolhatók, a meglévő épületek átalakítása, felújítása, bővítése a látványkapcsolatok figyelembevételével javasolható. A B és C területen új beépítések nem javasolhatók. A D területen elsősorban a mezőgazdasági termeléshez kapcsolódó beépítésekkel lehet számolni, ezek növényzettel való tájba illesztése javasolható.

Udvar, környezet kialakítása, azaz:

- Ha volt korábban is épület, annak helyére építsünk
- Meglevő növényzet, terepviszonyok megőrzésére kell törekedni
- Díszvilágítás mellőzése főleg külterületen

Telepítendő növényzet

- Városi dívatnövények (hamisciprus, tuják), geometrikus vonalak, szimmetrikus elrendezések, tengelyek mellőzése

- Invázió és özőnfajok (akác, nemesnyarak, aranyvessző, bálványfa) mellőzése, visszaszorítása
- Nagy egybefüggő pázsitok, vagy más azonos fajú/fajtájú növényekből álló sövények mellőzése
- Betegségeknek ellenálló fajok választása
- Haszonnövények, gyümölcsfák ültetése
- Útmenti, árokperti fasorok megőrzése, pótlása, újak létesítése, tájfasítás helyben honos fajokkal
- A belterület értékes elemeit lehetőleg ne takarja növényzet.
- Temetőben helyben honos fajok (kőris, kocsányos tölgy, hárs...stb.) alkalmazása
- Belterületi parkok terv- és szakszerű megújítása

Tájba illesztett infrastruktúrák

Az elektromos, távközlési és egyéb vezetékek legjobb helye a föld alatt lenne. Erre gazdasági okokból várhatóan nem kerül sor. A tájban megjelenő infrastrukturális elemek mennyiségét a korábbi fejlesztéspolitikai döntések határozzák meg, ezért a tájba illesztés első alternatívája a takarékoság és megelőzés elvén a már meglévő elemek igénybevétele. Az új infrastruktúrákat bölcs területhasználati modell alkalmazásával, a táji és ökológiai fragmentáltságot lehetőleg nem fokozó módon, az értékes tájelemek figyelembe vételével (idős fák, kilátások, temetők, keresztek...stb.) kell tervezni és kialakítani.

A temetőhöz vezető út melletti koros fák

**6. Jó példák: épületek, épített részletek
épületek, építészeti részletek (ajtók, ablakok, tornácok, anyaghasználat,
színek, homlokzatképzés), kerítések, kertek, zöldfelületek kialakítása**

A településen több épület fel van újítva, karban van tartva, ami az önkormányzat és a lakosság értékőrző magatartását dicséri. Ezek példa értékűek és mintaként szolgálhatnak a további építészeti értékek megőrzésének.

A műemlék magtárból 1926-ban kialakított templom déli bejárata

A Váradvar műemlék épületén az egyik nyílászáró pántja

A Váradvar műemlék intézői épülete, melyben a Polgármesteri Hivatal is működik

Az orvosi rendelő és parkosított környezete

A közösségi ház felújított épülete

Az óvoda parkra néző léckerítéssel lezárt udvara

Az általános iskola park felőli bejárata

A Hunyadi János utca egykori cselédházainak gondozott udvara és újra épített léckerítése

A Hunyadi János utca egykori cselédházainak megőrzött melléképülete

A Kanizsai Dorottya utca egységes sorháza a parkosított előkerttel

A Kanizsai Dorottya lakótelep mellépületei előtt szabadon hagyott bejárók és előkertek

A Hunyadi utca házsora, a léckerítés, a beton járda és a nyírt sövény kedvező megjelenésű

Az újra állított emlék kereszt és hősi emlékmű felújított környezete

Gyepes útszegély ecetfával (*Rhus typhina*) lomblevelű és örökzöld cserjékkel

Kapubejáró hortenziával és egnyári, évelő virágokkal

7. Jó példák: sajátos építményfajták *sajátos építményfajták, reklámhordozók, egyéb műszaki berendezések*

Az információs célú berendezések a település teljes területén egységes kialakításúak legyenek, falusias környezetben kedvező megjelenésű a fa szerkezetű hirdetőtábla, vagy üvegvitrin alkalmazása.

Fa szerkezetű üvegvitrin (jó példa más településről)

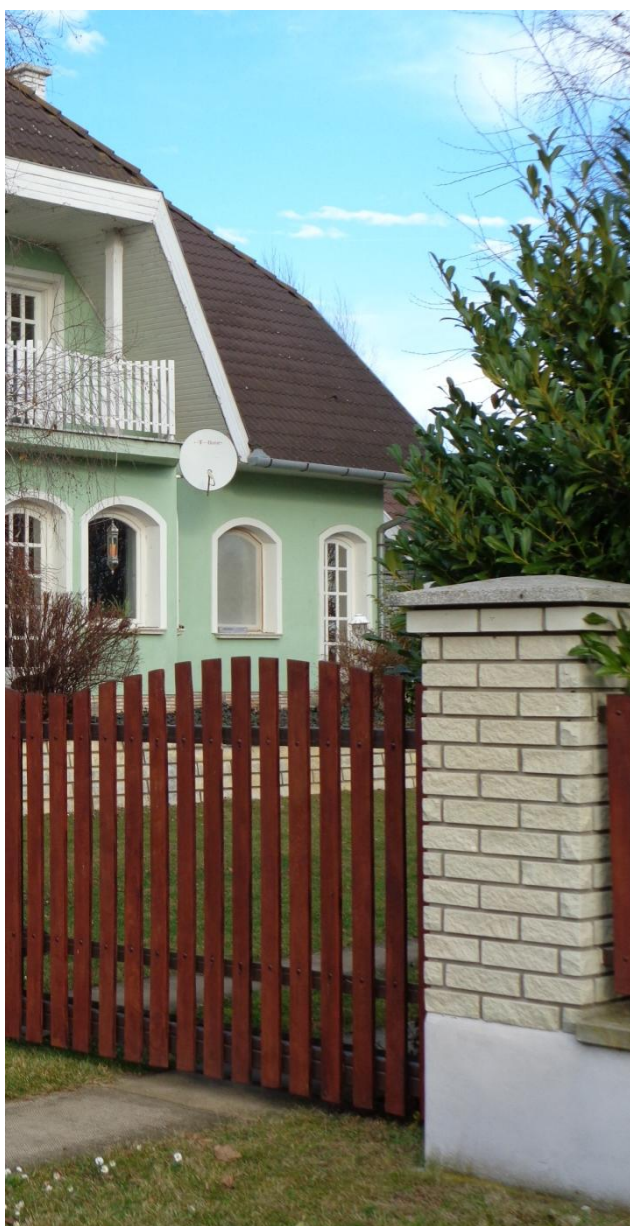
A park bejáratú fa szerkezetű kapuzata és az elhelyezett hulladékgyűjtő a természeti környezetben kedvező látványt nyújt

Egységes lámpaszlop sor a főutcán összhangot teremt

A falra cégéreként elhelyezett információs eszközök kedvező megoldások

Az egyéb műszaki berendezések (napelem, égéstermék kivezetés, parabola antenna, stb.) az épületek oldal homlokzatán és tetőfelületén való elhelyezése zavarja legkevésbé az utcaképet

Impresszum

Készítette:

Sátorhely Község Önkormányzata
7785 Sátorhely, Várudvar 13.
tel.:+36/69 382-111
e-mail: satoronk@saghysat.hu

Polgármester: Lőrincz Árpád

Nagynyáradi Közös Önkormányzati Hivatal Jegyző: Zimmermann-né dr. Kovács Anikó

Önkormányzati főépítész: Balog-Farkas Csaba

Szerzők:

Balog-Farkas Csaba építész
7666 Pogány, Zrínyi utca 3/C
balogfarkascsaba@gmail.com

Böszörményi Krisztina tájépítész
7629 Pécs, Körös utca 21.
krisztina.boszormenyi@gmail.com

Forrás:

Hatályos Településrendezési Eszközök (KARC-H10 KKt. - Gáll Csaba településtervező)
Internet

Kelt: 2017. december

